

Слободан Милошески е зрел автор од помладата генерација која моментално твори на балканската уметничка сцена. Она по што овој автор се одвојува од останатите е неговата перманентност во работата и активизмот, подеднакво на општествено ниво на делување, како и на интимна уметничка профилација. Слободан Милошески во рамките на хибридната македонска ликовна сцена со својата работа трајно се афирмира како амбициозен автор, феномен чиј поетски дискурс е заснован на постулатите на модерната европска скулптура и нејзината синтеза. Тој низ неговата работа ја преферира претпоставката дека скулптурата е повеќе уметност на масата, отколку на просторот. Овој автор развива конструирана скулптура во една врста апстракција, слична на руските конструктивисти, со идеја таа да се трансформира во симболичка форма или динамичка структура. Отворен застапник е на таканаречената апстрактна скулптура која се состои од доминантно оштри геометриски форми, кои истовремено носат наговестување на темата-консталации и универзум...

Проф.д-р Џемил Бектовиќ

...Слободан Милошески и неговите кинетички скулптури, односно необични геометриски објекти, инсталации кои ствараат игра на светлината и сенката, на прв поглед се спротивставуваат на науката, кога го анализираме материјалот од кој се направени. Секоја од неговите скулптури е приказна сама за себе, која изгледа магично, а по малку и нестварно. Конопот на металната конструкција, пилевината, кучината и акрилните бои се материјали преку кои на еден суптилен начин ја одразува извонредната имагинативна енергија и континуитетот во творењето, бавејќи се со естетика и со ликовни компоненти, потполно надвор од актуелните или водечките стилски формации.

Најголема награда за еден уметник е кога неговото дело е видено, како и разбрано или доживеано од страна на гледачот со целосната идеја која тоа ја носи. Пораките на уметнички опус на Милошески се со универзален карактер, раскажани преку универзални симболи претставени на еден многу личен и непосреден начин...

м-р Јасмина Фортиќ

...Апстрактните конструирани скулптури на Слободан Милошески богати се со неисцрпен енергетски потенцијал во изразување на субјективната визија. Во нивната затворена или отворена морфологија доследно донесуваат компактни карактеристики на линиската цврстина и рационализам во изведбата. Тие се повеќедимензионално меѓусебно поврзани и заеднички се помагаат и надополнуваат во својата примарна намера да остварат одржливост во просторно и сореално коегзистирање. Заради тоа може да се констатира дека строго и донекаде агресивно го дефинираат, ограничуваат, а би можело да се каже и артикулираат просторот во кој се наоѓаат.

Од семиолошко-информационен карактеристики на овие скулпторски дела се формираат заклучоци за значењето на целокупната поставка, како и за отвореноста или затвореноста на системот на овие објекти. Комбинацијата на материјали со која овде визуелно, па и тактилно, се сретнуваме ја дообликуваат приказната која условно тука постои.

На крај треба да споменеме дека овде е остварен еден систем во кој самиот уметнички објект и публиката остваруваат комуникација која истовремено може да се случи на неколку различни нивоа на свеста. Поради тоа овие дела ствараат веројатни светови, надвор од светот на стварноста, зошто тие не се занимаваат со нештата какви се, или какви биле, туку такви какви би можеле да бидат. Оваа констатација во принцип најмногу е заснована од потребата и можноста за визуелна и естетска рецепција.

Проф. д-р Фехим Хусковиќ